

ת"פ 7816/08/14 - מדינת ישראל נגד איידר קסימובה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 7816-08-14 מדינת ישראל נ' קסימובה(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת זהבה בוסתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	איידר קסימובה (עציר)

החלטה

בפני בקשה לגילוי ראיה.

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום האוחז ששה אישומים.

באישום הראשון נטען כי במועד בלתי ידוע בין נובמבר 2013 ועד ינואר 2014 נכנס המבקש לדירה בראש העין וגנב מש כסף וחפצים שונים לרבות אקדח ומחסניות וכן קופסא ובה תחמושת.

באישום השני נטען כי ביום 8.5.14, התפרץ המבקש לדירה בהוד השרון כשהוא רעול פנים, כפפות על ידיו ואקדח בכיס מכנסיו ואף נשא עמו אזיקונים וסכין.

נטען שהמבקש אזק את ידיה ורגליו של שירן מרגלית שהיתה באותה עת בדירה, הניח אזיקון גם על צווארה וגנב מהדירה כספת ובתוכה דרכונים, תכשיטים, שעונים וכסף מזומן.

באישום השלישי נטען כי ביום 13.7.14 פרץ המבקש לדירה בזכרון יעקב, נטל מכספת שהיתה מצויה בדירה כסף מזומן ואקדח.

באישום החמישי נטען כי ביום 22.7.14 התפרץ המבקש לבית בתל אביב ונטל משם תכשיטים ושעונים. למחרת, ביום 23.7.14 התפרץ המבקש פעם נוספת לאותו בית כשהוא רעול פנים וכפפות על ידיו ונשא עמו סכין, תרסיס גז פלפל ואזיקונים.

המבקש ריסס את בעלי הבית בגז פלפל ודחף אותם לתוך האמבטיה. המבקש איים עליהם באמצעות הסכין והאקדח ודרש לדעת היכן כספם. המבקש גם היכה אותם וקשר את ידיהם באזיקונים. רק לאחר שבעל הבית הוביל את המבקש לחדר השינה ומסר לידי קופסא ובה שטרות כסף ישן הניח המבקש לבעלי הבית כשהם אזוקים בחדר האמבטיה, נטל את הרכוש שמצא ועזב את הבית.

בגין ארבעת האישומים הללו (1,2,3 ו-5) מיוחסים למבקש עבירות של התפרצות לבית מגורים (4 עבירות), גניבה (3 עבירות), נשיאת שק (2 עבירות), שוד (2 עבירות), חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ופציעה בנסיבות מחמירות.

באישום הרביעי נטען כי ביום 19.7.14 בסמוך לשעה 22:00 אותר המבקש, שהוצא נגדו צו מעצר על ידי שוטרים בתוך רכב בתחנת דלק בכניסה לטייבה. המבקש הצליח להימלט מהשוטרים לאחר שהיכה בהם. בגין מעשיו מיוחסת לו באישום זה עבירה של תקיפת שוטר.

באישום השישי נטען כי ביום 23.7.14, לאחר השוד המפורט באישום החמישי, נהג המבקש ברכב שבבעלותו כשבתוך הרכב נמצאו האקדח שנגנב מהבית שנפרץ באישום הראשון ושתי מחסניות תואמות + כדורים. האקדח שנגנב מהבית שנפרץ על פי המתואר באישום השלישי ושתי מחסניות תואמות + כדורים; סכין ומסכה לפני; תרסיס גאז פלפל; חבילת אזיקונים ונרתיק של אקדח. בנוסף נמצאו ברכב תכשיטים רבים ושעונים ביניהם התכשיטים והשעונים אותם גנב בבית שנפרץ באישום החמישי.

על פי הנטען המבקש היה בדרכו למסור את הנשק.

המבקש נעצר בפתח תקווה ועל גופו היו באותה עת למעלה מ-10,000 ₪.

בגין המתואר באישום השישי מיוחסות למבקש עבירות של נשיאת והובלת נשק ותחמושת; נסיון לסחור בנשק והחזקת סכין שלא כדין.

2. המבקש מבקש לגלות לו את זהותו של האדם אשר מסר למשטרה את פרטיו והביא למעצרו.

גירסתו היא, וכך אף טען בחקירותיו במשטרה ובפני מדובר, כי אין לו קשר למעשה השוד באישום החמישי, ואת הרכוש הגנוב שנתפס ברכבו הוא קיבל מאדם אחר.

לטענת המבקש, הוא הסכים לחשוף את זהותו של האחר שמסר לידיו את הרכוש, בתנאי שהמשטרה תתחייב להגן על רעייתו ובנותיו, אך המשטרה סירבה לבקשתו.

לטענת המבקש אין כל ראיה פורנזית נגדו בהתייחס לשוד המתואר באישום החמישי. נהפוך הוא, על פי חו"ד מומחית מז"פ טביעות נעליים שנמצאו בדירה שנשדדה שייכות לאדם אחר, וחלק מהרכוש שנשדד מהדירה בת"א (אישום חמישי) לא נתפס ברכבו על אף שהוא נעצר 12 שעות לאחר בצוע השוד. בנסיבות אלה, כך לטענת המבקש, זהותו של האדם שמסר למשטרה את פרטי המבקש הינה בעלת פוטנציאל ראיתי בולט כדי לסייע להגנתו.

3. בדיון בע"פ הוסיף ב"כ המבקש, עו"ד נהרי, כי על פי איכוני הטלפון נמצא המבקש ביום השוד בת"א

וקיבל את התכשיטים ומכאן שגרסתו אינה מופרכת. המודיע כפי הנראה היה קשור לאירוע השוד החמישי ואף יתכן שהוא מבצע השוד שמסר את הנתונים למשטרה. יתכן שהמודיע ידע פרטים מסוימים על השוד, ויש לו כפי הנראה אינטרס. ב"כ המבקש סבור כי זהותו של מוסר המידע חשובה, וגם אם יחליט ביהמ"ש שלא להיעתר לבקשה חשוב שהמידע יהיה בפניו על מנת שיעמיד עצמו כסגור למבקש ולו לשעה. חשיפת המידע בפני ביהמ"ש גם תאפשר לו (לביהמ"ש) לשקול אם ניתן לזמן את המודיע לחקירה מבלי לחשפו.

4. ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה.

לטענתו, לגבי השוד בהוד השרון (אישום שני) התגלתה זהותו של המבקש על פי בדיקת D.N.A שנדגמה מסדין המתלוננת ולא על פי מידע מודיעיני. בעקבות ממצא זה הוצא צו מעצר כנגד המבקש ונעשה ניסיון לעצורו בתחנת הדלק בטייבה (האישום הרביעי). באשר לאישום החמישי טוען ב"כ המשיבה כי לאחר בחינה נוספת אין בחומר שהוצאה לגביו תעודת חסיון כדי להועיל להגנת המבקש.

ב"כ המשיבה מוסיף כי הראיות המבססות, לטענת המאשימה, את האישום החמישי הן החזקה התכופה, העובדה שברכבו של המבקש נתפסו לא רק החפצים הגנובים אלא גם האמצעים ששימשו לביצוע השוד, העובדה שבשוד בהוד השרון (האישום השני) נמצאה ראיית ד.נ.א ושוד זה בוצע בשיטה דומה (אזיקונים) לשוד באישום החמישי, ואמירות שונות של המבקש המצויות במזכרי שוטרים.

בהתייחס לטביעת הנעליים, לא נקבע, על ידי בוחנת מז"פ כי על פי טביעת הנעליים השוד בוצע על ידי אדם אחר אלא נקבע שטביעת הנעליים שנדגמה אינה זהה לנעל שנעל המבקש בשעת מעצרו.

5. בנוסף לטיעוני ב"כ המשיבה הוצגו בפני במעמד צד אחד מסמכים שסומנו על ידי כח/1 - ח/9 ושמעתי הסברים (על יסוד אותם מסמכים) כיצד עלו על עקבות המבקש.

6. בטרם אתייחס לבקשה לגופה אציין כי הבקשה הוגשה על ידי ב"כ הקודם של המבקש אשר ביקש כי הבקשה תשמע בפני מותב אחר על מנת שביהמ"ש לא ייחשף לראיות בלתי קבילות. ב"כ הנוכחי של המבקש ביקש כי הבקשה תידון בפני (ראה פרטיכל הדיון מיום 21.9.15).

7. סעיף 45 לפקודת הראיות (נוסח חדש) קובע כי:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה".

הפסיקה קבעה כי ראיה העשויה לעורר ספק באשמת נאשם, אם באופן ישיר, על ידי ביסוס טענות הגנה, ואם באופן עקיף על ידי כרסום משקלן של ראיות התביעה היא ראיה חיונית להגנת הנאשם.

בחינת חיוניותה של ראיה חסויה להגנת הנאשם תיבחן על יסוד ההנחה כי גילוייה של הראיה תניב את המידע שהנאשם מבקש להציג באמצעותה **"ובלבד שקיים פוטנציאל ראייתי לנכונותה של ראיה זו ואין היא מופרכת. הדבר בוודאי נכון אם העדות החסויה היא הראיה היחידה האפשרית באותו עניין מלבד עדותו של הנאשם. השוו לדברי השופט בך בע"פ. 11289 כיאל נ' מ.י. בעמ' 469"** (הש' דורנר בע"פ 889/96 מאזרים נ' מ.י.).

8. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי טענות הצדדים, ועל יסוד הפסיקה שהתגבשה דעתי היא כי אין לגלות למבקש את חומר החקירה החסוי (או חלקו). לטענת המבקש, הוא קיבל את החפצים שנתפסו ברכבו מאדם אחר שזהותו ידועה לו. דהיינו גילוי הראיות החסויות איננה הדרך היחידה לביסוס טענתו של המבקש כי לא הוא ביצע את השוד המתואר באישום החמישי וכבר מטעם זה היה מקום לדחות את

הבקשה.

למעלה מן הצורך אוסיף כי גילוייו של החומר החסוי לא יניב את המידע שהמבקש מבקש להציג. ובמה דברים אמורים? גירסת ההגנה של המבקש מבוססת כאמור על הטענה כי את החפצים קיבל מאדם המוכר לו ויתכן כי אותו אדם הוא זה שביצע את השוד ואולם לטענתו, הוא קיבל את החפצים ביום שקדם לשוד. לאור האמור גירסת ההגנה של המבקש, מתוך דבריו שלו אינה יכולה לעמוד.

9. כמו כן אין ממש בטענת המבקש כי חוו"ד מז"פ בקשר לטביעות הנעל מחזקת את גרסתו. ע"פ חוו"ד מז"פ טביעת הנעל שנדגמה אינה תואמת את טביעת נעלו של המבקש אותן נעל שעה שנתפס 12 שעות לאחר השוד. ממצא זה, אין בו כדי ללמד כי לא המבקש הוא שביצע את השוד, אם כי אין בו כדי לתרום להוכחת אשמתו של המבקש.

10. אציין בנוסף, כי מעיון במסמכים שהוצגו בפני וההסברים שניתנו לי לגביהם אין בהם כדי לתרום להגנת הנאשם ולגרסתו.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשע"ו, 25 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשגר להם עותק באמצעות הפקסימיליה.